No. 2736 Zaterdag 18 April 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

PATER DAMIAAN.

De heldhaftige.

Op 3 Januari 1840 werd in het Belgische dorpje Tremeloo geboren Damiaan de Veuster, die later priester werd en missionaris van het Picpus-gezelschap

In 1863 werd hij naar de Sandwich-eilanden gezonden en nam 10 jaar later vrijwillig de zielzorg op zich van de Melaatsen op het eiland Molokai. Weer 10 jaar later later in 1883 werd hij zelf door de vreselijke ziekte overvallen, waaraan hij tenslotte bezweek in een zwaar lijden op 15 April 1889.

Het lichaam van dezen priester is op last van de Belgische regering opgegraven en met een Amerikaans oorlogschip naar Panama vervoerd, waar het dezer dagen door een Belgisch schip is overgenomen, en met grote eer vervoerd zal worden naar België, waar het begin Mei met grote plechtigheden zal worden ontvangen:

In de Scheldestad is men thans reeds druk bezig met het treffen van voorbereidingen voor de aankomst van het stoffelijk overschot van pater Damiaan.

De Belgische regering zal de eerbiedwaardige resten officiëel in ontvangst nemen en men verwacht, dat ook koning Leopold bij de aankomst tegenwoordig zal zijn.

Er zullen extra treinen lopen en men verwacht op 3 Mei een enorme toeloop van mensen, die de laatste eer willen bewijzen aan de held van Molokai.

Van Londen uit zal op 2 Mei, de vooravond van de aankomst, een Engelse bedevaart naar Antwerpen vertrekken, terwijl ook uit andere landen talrijke belangstellenden worden verwacht.

De Telegraaf schrijft hierover:

Er bestaan vele vormen van held**haftigheid** en men moet zeker de dapperheid niet kleineeren van wie, op een brandend oogenblik, den dood durft trotseeren. Maar hoe den moed, het zich wegschenken te waardeeren van hem, die de heldhaftigheid als zijn gewone, dagelijksche taak aanvaardt, een taak van langen adem, een eindelooze taak? Pater Damiaan? Op 33-jarigen leeftijd biedt hij zich aan om op het Molokai-eiland, het z.g.n. gevloekte eiland, de melaatschen naar **ziel en lichaam te verzorgen. Voorstellen om bij tijd en stond te worden vervangen, wijst hij van de hand. In de 16 jaren, dat hij het leven der melaatschen deelt, wordt het decreet, waarbij het aan zieken wordt verboden het eiland te verlaten ook op hem toepasselijk. Hij sterft zelf melaatsch, glorieus verlamd en bijna blind. Na een leven van nederige zelfverloochening en eenvoud. Zijn rapporten aan zijn superieuren placht hij met de grootste natuurlijkheid, maar subliem te beginnen: „Wij, melaatschen..."**

Van zijn tiende jaar af maakte hij iedere lente de kaarskens-processie naar Scherpenheuvel mee. De godsvrucht was als de atmosfeer der streek. Hij groeide op als een dienstvaardige, meegaande jongen, die met de studie nogal last had. Naar het woord van Pascal zou de caritas hem echter altijd verheffen boven de intellectueele hoogten.

Zestien jaar was hij de steun en troost der melaatschen, acht jaar daarvan was hij in alle opzichten huns gelijken in de pijn en het lijden, die hij kloekmoedig doorstond. Stil heroïsme van langen adem. Offervaardigheid tot het uiterste. „Eén die groter was dan, de andere menschen", schreef een van biografen.

„Aan hun vruchten zult gij hen kennen" is de leer van Christus. Het communisme vervolgt God in den Russischen mens, het fascisme vervolgt in Duitsland de Joden en Katholieken, het revolutionnair socialisme steekt in Spanje de kerken van Christus in brand en **sluit ze in Mexico. Maar het Katholicisme gaat voort de Damianen te kweken, missionarissen, kloosterlingen, ziekenen melaatsenverplegers, martelaars van den evennaaste.**

Welke vruchten kweekt Bernard Shaw, die alle dwalingen laat schitteren in zijn eigen beeld en pas aan de reporters heeft verteld, dat hij de beroemdste man van Amerika is? Welke vruchten heeft Freud de wereld laten plukken van de libido, waarmee de mensen hun onreinheid verontschuldigen? Welke vruchten de niet christelijke boeken en bladen, die de weg **niet aan de waarheidszoekers kunnen wijzen, maar in iedere nieuwe editie** de meningen van de elkaar afwisselende schrijvers en wijsgeren doorgeven aan de subjectieve wereld? Welke vruchten theater en bioscoop, waar het vermaak de mogelijkheden van menigten verspeelt?

Aan hun vruchten zult ge hen kennen. Zolang bij iedere lente nog gelovigen ter kaarskens-processie naar Scherpenheuvel of ten Stillen Omgang gaan, het ruchtbare leven van geloof en christelijke tradities voortzetten, en het Kruisoffer vernieuwen aan het altaar en zichzelven en onder hun medemensen, zolang zal de waarheid vruchten voortbrengen en erkend worden.

Een lesje Geschiedenis

Van Prof. Brugmans aan de Beurs- en Nieuwsberichten.

Wanneer we in ons leven gewoon geweest zijn onze kennis te putten uit vierde rangs brochures, en daarbij nog opgevoed zijn in een kring van alle „paepsche" smetten vrij, dan sidderen wij bij het woord „Middeleeuwsch".

Duitstere Middeleeuwen, — met een inquisitie, waarbij de Gepoe uit het communistisch Rusland en de Gestapo uit het Nationaal Socialistisch Duitsland nog niets zijn: waarbij de huidige toestand in Spanje nog maar kinderspelen zijn.

Maar toch kunnen die huidige toestanden wel eens de gedachten naar die Middeleeuwen voeren.

En dit overkwam ook deze week de Beurs- en Nieuwsberichten.

Dit blad ontving deze week het volgende bericht:

„Berlijn, 16 April. Hoewel reeds „gedurende langen tijd geruchten de „ronde deden betreffende een me„ningsverschil tussen den beroemden „Zeppelinbouwer Dr. Hugo Eckener „en de Duitse regering, werd eerst „heden het conflict openlijk bekend.

„Het blijkt, dat Hitler zich beledigd gevoelde, dat Eckener de grote Zeppelin **„Von Hindenburg" ge„gedoopt heeft, terwijl de Rijkskanselier gehoopt had, dat zijn naam in „reusachtige letters op het omhulsel** „van de Zeppelin geschilderd zou „worden.

„Het was reeds opgevallen, dat zo„wel bij de huldiging als bij de proef„tochten de naam Eckener niet ge„noemd werd. Een correspondent „meldt, dat Minister Goebbels, direct „na het bekend worden van Eckeners „optreden aan alle kranten verboden „had zijn naam ook maar ergens te „noemen. De Minister van luchtvaart „Goering had bovendien last gegeven „om Eckener uit elke officieele post „die hij bekleedde te ontheffen. Deze „beslissing werd later ingetrokken.

„Heden deelde de Duitse regering „Dr. Eckener officieel mede, dat men „nog geen besluit had kunnen nemen „of Eckener het commando over de „Von Hindenburg kan voeren, wan„neer het luchtschip zijn eerste tocht „naar de Ver. Staten maakt. Onmidel„lijk na het bekend worden van deze „gegevens in de buitenlandse pers „publiceerde het Duitse Ministerie „van luchtvaart een officieel dementi „waarin gezegd wordt, dat Eckeners' „gezondheidstoestand hem gedwon„gen had zich eenigszins op de achter„grond te houden."

Reeds enkele weken geleden, nadat we dit berichtje in de Curaçaose Volkskrant hadden gelezen, hebben we daarover onze afkeuring uitgesproken en we kunnen **heel goed begrijpen dat ook de Beurs-en Nieuwber. dit doen; maar waarom met de uitdrukking Middeleeuwsche willekeur in Duitschland"?**

We geven hier het woord aan den bekenden Nederlandsen niet-katholieken historicus Prof. Dr. H. Brugmans, om de Beurs- en Nieuwsberichten hier even een les te geven in de geschiedenis.

In de Amsterdammer, weekblad voor Nederland, van 18 Augustus 1917 schreef deze hoogleraar in een artikel „Moderne Middeleeuwen":

Het is een gewoonte geworden van velen, om instellingen, die hun en enkele anderen niet voldoen, te brandmerken als niet van onzen tijd. En als zij dan het gloeiendste brandijzer voor den dag halen, dan spreken zij van Middeleeuwsche toestanden. Het is ongelooflijk wat in onzen tijd niet voor Middeleeuwsch wordt gescholden. Als de treinen te laat komen heet dat middeleeuwsch enz.

Middeleeuwsch wordt zelden als lof bedoeld; het is haast synoniem geworden met achterlijk, jammerlijk verouderd.

Het behoeft nauwelijks betoog, dat op zich zelf deze qualificatie volmaakt onjuist is. Middeleeuwsch in werkelijk afkeurenden zin zal zeker nooit worden gebruikt door wie werkelijk de middeleeuwen ook maar oppervlakkig kent.

Afgescheiden van het feit, dat iedere periode haar historische beteekenis heeft, hebben de middeleeuwen zoveel duurzaams, indrukwekkends en verhevens aan de menschheid, dat zij nauwelijks verdediging behoeven.

Maar sedert de groote revolutie, die de laatste resten van het feodale stelsel opruimde, is het gewoonte geworden bij velen om smadelijk te spreken van de duistere middeleeuwen, als van een periode van ellendige barbaarschheid of goedgunstiger van hulpelooze verwarring en daardoor onbeholpen organisatie."

In zijn verder artikel worden door Prof. Dr. H. Brugmans dan achtereenvolgens deze punten weerlegd. Deze zullen we echter maar niet citeren; we hopen dat bovenstaand lesje van den professor voor de Beurs- en Nieuwsberichten wel voldoende is.

Mexico in ware gedaante.

De reserve-majoor Ray Th. Miller heeft onlangs te Cleveland in de staat Ohio een interessante lezing gehouden over zijn jongste reis door Mexico.

Tijdens deze reis werd hij rondgeleid door een officiële regeringsgids, die hem echter onder vier ogen heel andere mededelingen deed, dan wanneer hij in functie was. Wij laten majoor Miller thans aan het woord.

Als lid van een toeristenclub bezocht ik verschillende Mexicaanse steden en dorpen en het was opvallend, hoe de gids als het ware onuitputtelijk was en buitengewoon vindingrijk om de toeristen de overtuiging bij te brengen, dat er in Mexico geen sprake was van kerkvervolging. Als bewijs daarvoor toonde hij aan de toeristen een kerk, die nog voor de eredienst bestemd en geopend was. Tevens wist hij daarbij te verhalen, dat de Katholieke Kerk zich ongelooflijke schatten had weten te verzamelen ten koste van de welvaart van het volk en dat het derhalve de van de regering heel verstandig en rechtvaardig was, om de kerkelijke goederen in beslag te nemen ten bate van het land. Ik kwam echter spoedig tot de ontdekking, dat deze gids door de regering zelf was aangesteld en dat hij verplicht was, een dergelijke lezing te geven en dat al zijn uiteenzettingen door de regering werden gecontroleerd. Aan de gidsen werd precies voorgezegd, wat zij aan de Amerikaanse toeristen moesten vertellen, opdat, wanneer deze zouden terugkeren naar hun land, zij een gunstige indruk zouden meenemen over de Mexicaanse regering, „die aan de Katholieken in Mexico geen onrecht heeft begaan."

Deze politiek der gidsen schijnt meestal succes te hebben en ook de meeste leden van mijn reisgezelschap geloofden, wat de gids hun vertelde. Ik deed intussen alle moeite om te bewijzen, dat de beweringen van dezen regeringsgids onjuist waren en toen ik den man onder vier ogen te spreken kreeg, verklaarde hij mij, dat ik wel degelijk gelijk had, maar dat hij zulks niet openlijk kon toegeven, daar zoiets zijn betrekking zou kosten.

Ik maakte, aldus vervolgde **Miller,** ook een uitstapje naar de bisschoppellijke residentie in de stad **Mexico. Het fraaie,** doch overigens zeer eenvoudige paleis was geheel bezet door militairen, die het tot kazerne hadden ingericht. Alle voorwerpen, die den bezoeker aan de vroegere bestemming van het paleis zouden hebben kunnen herinneren, waren verwijderd, terwijl talloze beelden en andere kostbaarheden waren vernield; overal waren de kruisen kapot geslagen.

Ik sprak verschillende Amerikanen,

LENTE IN HYDEPARK: Het lenteweer bracht vele kinderen en de onvermijdelijke kinderwagens in het Hydepark te Londen, samen.

Het Kapersnest.

door Joseph Conard.

2)

EERSTE HOOFDSTUK.

Het avontuur klopt aan de deur.

Het gewone type buitenmensen, traag van begrip en een beetje onnozel, hield het in haar dienst niet uit.

Alle buren waren het er over eens, dat de hoeve van Lady Mary Kemp een broeinest van boeverij was. En ze zeiden het niet ten onrechte!

Op één dag werden drie van onze knechts in Canterbury opgehangen, wegens paardendiefstal en brandstichting.

Hoe het ook zij, zo was mijn moeder.

Wat mij betreft, ik had niets in te brengen en toen ik een wil begon te krijgen, werd het er niet makkelijker op.

Bovendien waren er andere mensen, met wie ik me vergelijken kon!

Daar had je eerst Sir Ralph Roosksby, een gezellige, welbespraakte, vriendelijke landjongen, die vlak in de buurt woonde. — De jonge Sir Ralph, die bij iedereen populair was, — en die van kind af aan verliefd was op mijn zuster Veronica.

Veronica was een mooi en lief meisje, fijn en slank gebouwd, met ronde schouwers en lange, blanke armen. Zij had amberkleurig haar en schuwe, blauwe ogen. Zij paste wel goed bij Rooksby!

Rooksby had ook nog familie in het buitenland. De oom, die hem het kasteel had nagelaten, was, in de Napoleontische tijd, getrouwd met een Castiliaanse vrouw, een Riego. Hij was toen in gevangenschap geweest en is, geloof ik, ook gestorven in Spanje.

Op zijn grote reis had Ralph zijn Spaanse familie leren kennen en sinds die tijd sprak hij dikwijls over de Riego's.

Kort voor de verloving van Ralph en Veronica verloren de Spanjaarden hun romantische waas. Plotseling stond het echte, grote avontuur voor me. Ik maakte kennis met Carlos Riego! Ge kunt u niet voorstellen, wát dat voor mij was.

Rooksby was heel geschikt voor me. Hij nam me mee naar het kasteel, waar ik kennis maakte met zijn beide achternichtjes, die voor het huishouden zorgden. Ralph was werkelijk geschikt, maar ik haatte hem bijna om zijn vriendelijkheid, en ik verheugde me er wel wat over, toen hij óók eens jaloers werd... jaloers op Carlos Riego.

Carlos met zijn donkere en prachtige gestalte! Hij stelde Ralph evenzeer in de schaduw als Ralph het mij deed, en Carlos had heel wat meer gezien dan Ralph.

Hij had een on-Engels soort humor, die hem telkens zijn waardigheid deed prijsgeven. Dat amuseerde Veronica erg en zelfs mijn moeder ontlokte het een norse glimlach. Maar Ralph bezorgde het moeilijke ogenblikken.

Hoe Carlos eigenlijk in onze buurt gekomen was, bleef een tamelijk mysterieuze kwestie.

Als Ralph het land had aan den Spanjaard, dan deed hij er een eed op, dat Carlos iemand vermoord of beroofd had. Een andere keer zei hij, dat het om potieke redenen was.

Maar ten slotte was Carlos een graag geziene gast op het kasteel, en kon, wanneer, hij het wilde, zich „graaf" laten noemen!

Hij had ook nog iemand bij zich, die half zijn vriend, half zijn bediende was. Een korte, gezette man, met een dichte baard, die zei, dat hij onder Napoleon in Spanje had gediend. Zijn éne arm was afgehouwen bij een charge van de cavalerie, en met zijn houten hand placht hij nu op zijn borst te kloppen en plechtig te zeggen: „I, Tomas Castro!..."

Hij was een Andalusiër.

Wat mij betreft, — toen ik over mijn eerste verrassing heen was, had ik een grenzeloze verering voor Carlos.

Veronica mocht hem óók graag, totdat hij ons op een goede dag vaarwel zei, en, gevolgd door Tomas Castro, wegreed in de richting van Londen.

Ik had een hevig verlangen om met hem mee te gaan, de wijde wereld in, die lokte aan alle zijden van ons lage heuvelland. Ge moet er aan denken, dat ik niets, absoluut niets van de wereld wist. Ik was nooit verder geweest dan naar de school in Canterbury, naar de markt in Hythe en naar de markt in Rommey.

Onze hoeve lag aan de voet van bronsbegroeide heuvelen, vlak bij de Romeinsese heirbaan naar Canterbury: de klinkerweg: „dèn weg", noemden wij hem altijd.

Ralph's landgoed lag aan de overzijde van de weg en de herders, die hun schapen op de heuvelen hoedden, zagen daar des nachts de schim van een gestorven Rooksby. Die heette Sir Peter en reed over de heuvelen langs de steengroeve, met zijn hoofd onder zijn arm.

Aan hem geloofde ik niet, maar ik geloofde wel, dat het in de buurt van de grote straatweg krioelde van smokkelaars. Het is voor iemand van deze tijd een onmogelijkheid zich voor te stellen, welk een invloed deze smokkelaars, dààr, in die tijd, hadden! Zij waren de macht waarvoor alles week!

Zij trokken in grote troepen door het land en duldden niet, dat iemand zich met hun zaken bemoeide. Kort te voren waren er soldaten op hen afgestuurd, — zij hadden ze bij het moeras in een formele veldslag verslagen. Op de dag dat ik wegging — dat herinner ik me nog goed — konden we onze vrachtwagen niet gebruiken, want de smokkelaars hadden ons meegedeeld, dat zij die avond onze paarden nodig zouden hebben.

In die streek, waar toch al zoveel gewelddadigheden werden gepleegd, maakten zij de onveiligheid nog groter.

Wij woonden vlak bij de straatweg, in het middelpunt dus van hun bedrijvigheid. Als het donker werd, sloten we deuren en luiken. En als we dan om de haard zaten, konden we wel gissen, wat er buiten zoal gebeurde. We hoorden lange fluitsignalen in de nacht. En als we toevallig mensen in onze schuren aantroffen, deden we alsof we ze niet zagen. Dat was veiliger! De smokkelaars, — zij noemden zich zelf de „vrijhandelaars" — waren even goed georganiseerd om misdadigers naar het buitenland te helpen, als om verboden goederen in Engeland binnen te halen.

Zo kwam het, dat misdadigers van allerlei slag, valse munters en falsarissen, moordenaars en Franse spionnen, zich overdag verborgen in onze hooiberg, totdat 's avonds op de straatweg het bekende fluitsignaal gegeven werd.

wordt vervolgd.

Er zijn nog meer weggebruikers!

Zij weten graag op tijd of u wilt stoppen of van richting veranderen.

„Veilig Verkeer"

die sedert jaren in Mexico wonen, en zij waren het allen volkomen er over eens, dat de Mexicaanse regering, ondanks alle daartoe aangewende pogingen, er nooit in zal slagen om het geloof uit de harten der Mexicanen te verbannen.

Zij wisten ook te verhalen, dat, ofschoon bijna alle priesters zijn verjaagd en talrijke kerken gesloten zijn, de bevolking toch in grote getale naar de weinige, nog geopende bedehuizen komt om er te bidden.

Ik zelf heb kunnen constateren, hoe de kerken de gehele dag door gevuld waren met gelovigen. Hun devotie en geloof waren zo sterk, dat een protestant uit Schotland, die zich in ons gezelschap bevond, verklaarde, nooit iets schoners te hebben gezien, dan de geloofsuiting van deze Mexicanen en dat het voor de Mexicaanse regering een schande betekende, om te trachten het geloof uit te roeien, daar hij van mening was, dat de Mexicanen in hun dagelijks leven openlijker voor geloof uitkomen, dan welk ander volk ter wereld ook.

Ik bezocht ook een kerk, die door Cortez te Cuernaca was gebouwd. Officiëel was deze kerk gesloten, maar toen wij er kwamen stonden de deuren wagenwijd open. De regering had de fresco's op de muren met godloze, futuristische afbeeldingen laten beschilderen. Onze gids weigerde om de kerk binnen te gaan, omdat deze volgens zijn zeggen, bouwvallig was en gevaar opleverde, terwijl er trouwens toch niets merkwaardigs te bezichtigen viel.

Ook het paleis van president Cortez, dat thans tot regeringsgebouw is ingericht, werd door ons bezocht. Op de muren van het paleis zijn grote schilderingen aangebracht, die zeer veel overeenkomst vertonen met de afbeeldingen, welke het paleis in de stad Mexico versieren. Deze muurschilderingen moeten de Mexicaanse geschiedenis uitbeelden en bij de Mexicanen en de bezoekers de indruk vestigen, dat Spanjaarden laagstaande en onbetrouwbare individuën waren.

De Katholieke priesters worden voorgesteld als hebzuchtige en heerszuchtige personen, die hun macht over het volk misbruiken om het tot slaven te maken. Iedere priester wordt afgebeeld als een parasiet, die op kosten der bevolking leeft.

Vervolgens wordt de totale ommekeer in de Mexicaaanse geschiedenis in beeld gebracht en worden de weldaden der revolutie in Mexico afgeschilderd: het volk wordt bevrijd uit de slavernij; studenten lopen rond met boeken van Karl Marx in de hand; de ware verlichting brengt het Russische communisme, dat den grondbezitter, den bankier en den priester uit het land verbant.

Sinds de kerken en de confessionele scholen gesloten zijn, moet iedereen toegeven, dat de opvoeding der kinderen ernstig wordt verwaarloosd. In verschillende provincies was de regering echter niet in staat, om eigen scholen te openen en daar de confessionele scholen gesloten zijn, ontvangen de kinderen daar in het geheel geen onderwijs, hetgeen aanleiding is tot een grote verwildering onder de jeugd.

Onkunde in Kath. Zaken.

In zijn jongste boek, waarin hij zijn overgang tot de kath. kerk beschrijft merkt Mr. Marchant op, dat kath. lectuur in andersdenkende kringen zo weinig bekend is. Wie wel eens een veiling-catalogus doorgesnuffeld heeft, van een bibliotheek van een overleden vrijzinning hoogleraar, zal meermalen tot zijn verbazing van dit verschijnsel kennis genomen hebben.

Geen wonder dat bij dergelijke bekrompen toestanden in vrijzinnige kringen, de kennis omtrent de Kath. leer, gebruiken en gewoonten zo alertreurigst is. Wat intussen voor velen geen beletsel is om er over te oordelen en ze te veroordelen.

Hoe erg het op dit gebied soms is, illustreerde onlangs weer eens het deftige lib. „Utrechtsch Dagblad" dat in Utrechtse intellectuele kringen de toon aangeeft.

Prof Gerlach van Royen geeft ons daarvan in het jongste nummer van het nieuwe kath. weekblad „Vrijdag" enkele stijlbloempjes. Bijv. deze: „het bruidspaar was naar Utrecht gekomen om daar hun echt kerkelijk te doen inwijden."

Even verder stond in dit verslag van dit huwelijk in een kath. kerk: „toen het bruidspaar na het huwelijk naar de consistorie schreed", bedoeld was blijkbaar de sacristie. Maar het summum van nonsensikaliteit bereikte deze liberale verslaggever toen hij het volgende neerpende: „onder teer geregistreerde orgelspel, begaf het bruidspaar zich naar een zijaltaar voor de aanbidding van Maria."

Op die wijze wordt in de voornaamste liberale dagbladen, waarvan een hoogleraar hoofdredacteur is, geschreven over katholieke zaken.

In een klas van een kath. lagere school zouden de jongens zich om deze dwaasheden een kriek lachen.

Toch durft men van liberale zijde n.b. ons katholieken exclusivisme te verwijten op wetenschappelijk terrein, durft men onze wetenschap verdacht te maken omdat deze te beperkt, te weinig universeel zou zijn.

Terwijl de werkelijkheid is, dat geen geleerde zich zo op de hoogte stelt van de wetenschap in andere kringen dan juist de katholieke, de kath. geestelijkheid niet het minst.

Terwijl geen categorie van geleerden zich zo opsluiten in een klein afgesloten kringetje, als de vrijzinnigen.

VLIEGENDE TANKS: In Amerika worden proeven genomen met legervliegtuigen, die een tank meevoeren, die bij het landen op de grond gezet worden. (Een Aprilgrap uit Amerika).

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

In een der berichten uit de laatste dagen lazen we, dat men zich in de Volkenbondskringen niet aan voorspellingen wagen wil.

De huidige politieke situatie in Europa is dan op het moment ook zo, dat we niet weten, wat de dag van morgen ons brengen zal.

Heel de aandacht van de Europese politiek is op het ogenblik gevestigd op het Italo-Abessijnse conflict, waar Italië binnen enkele dagen zijn laatste slag zal slaan.

Volgens Italiaanse berichten zouden de Italiaanse troepen binnen drie dagen voor Addis Abeba staan, waarmee dan wel het lot van Abessynië is beslist. De Italianen echter betwijfelen zelf wel dit bericht, wat blijken mag uit de nieuwe grote troepentransporten en munitie, die in deze week nog naar Oost-Afrika vervoerd zijn. Maar in alle geval wijzen deze er toch op, dat Italië spoedig een einde maken wil aan de Abessijnse veldtocht.

En ondertussen is de Volkenbond nog aan het vergaderen en zal aan het vergaderen blijven, want voor de 92ste vergadering van dit Instituut op 11 Mei zijn 19 punten vastgesteld, waarvan punt 18 het Italo-Abessijns conflict behelst. Als No. 19 komt dan de kwestie van het verbreken van het Locarnopact.

Dezer dagen heeft de Commissie van 13 besprekingen gehad met Italië en Abessynië omtrent de vredesonderhandelingen. Baron Aloisi, die namens Mussolini deze onderhandelingen voert, kwam daar ter vergadering zonder voorstellen, zonder opdrachten. Enkel om te horen wat de mogendheden te vertellen hadden. Hij kon nog wel mededelen, dat Italië niet bereid was te onderhandelen met de Volkenbond, zolang men overweegt om de sancties op strengere wijze toe te passen; en dat de Italiaanse troepen geen order tot staken der vijandelijkheden zullen ontvangen, zolang het opheffen der Sancties niet in uitzicht gesteld is.

En juist Engeland, wat in de laatste maand een veel scherpere houding heeft aangenomen tegen Italië, schijnt een verdere doorvoering van Sancties te willen.

Deze houding van Engeland schijnt zelfs een gevaar op te leveren voor de vriendschap met Frankrijk, welk land een veel mildere houding tegen Italië inneemt.

Dat door de laatste overwinningen in Abessynië, en de positie welke Italië daar thans heeft, Mussolini alles behalve bereid zal zijn de onderdanige dienaar te spelen, is te verwachten.

Intussen zouden, volgens mededeling van Aloisi, de Abessyniërs thans reeds in besprekingen zijn met Badoglio voor een vrede zonder Volkenbond.

Maar van een andere kant heeft Abessynië uitdrukkelijk aan de bond verklaard niet te willen onderhandelen buiten de bond, daar het zich niet aan de overweldiger wil overgeven. Ook wordt verwacht dat het Vaticaan dezer dagen stappen doen zal tot het bereiken van een vrede.

In Spanje is de toestand uiterst verward en wordt de onrust met de dag groter. In de Kamer heeft de regering Azana de meerderheid weten te krijgen voor een motie van vertrouwen. Maar in het land horen we voortdurend van gevechten tussen fascisten en Marxisten; tussen Sociaal-Democraten en Communisten. Stakingen zijn aan de orde van de dag en telkens lezen we van brandende kloosters en kerkgebouwen.

Door de gespannen Europese toestand is de aandacht op het verre Oosten weer wat afgeleid, maar ook daar is de toestand zeer ernstig. Zonder oorlogsverklaring schijnt aan de grens van Mansjoekwo een volle oorlog aan de gang te zijn, waarbij tanks en bommenwerpers in volle actie zijn. Van grensincidenten kan hier dus moeilijk worden gesproken en wat de gevolgen zijn zullen?

BUITENLAND.

Het dagelijks leven van Edward VIII.

Het Engelse volk toonde steeds een buitengewone belangstelling voor den persoon van zijn nieuwen koning, toen deze nog prins van Wales was en ook thans.

Alles, wat met den voormaligen „prince charming" verband houdt, heeft nog meer dan vroeger de intense aandacht van het Engelse publiek en de populariteit van den prins van Wales is er na zijn proclamatie to koning niet minder op geworden. Men volgt hem overal op zijn schreden en onverzadigbaar grijpen de lezers naar alle berichten, die iets anders omtrent den nieuwen koning mededelen. Vooral wil men weten, hoe hij zijn dag doorbrengt. Ziehier dan enige bijzonderheden daaromtrent:

Elke morgen tegen tien uur rijdt de koning met zijn bekende auto van het Yorkhouse uit, waar hij nog steeds woont, naar het Buckinghampaleis, waar de hofhouding en de koninklijke apartementen gevestigd zijn. Tegen de tijd van het vertrek staat steeds een dichte menigte bij het Yorkhouse geduldig te wachten, om een glimp van den koning op te vangen. Zodra deze verschijnt wordt onmiddellijk luidkeels door de wachtenden geroepen: „God bless the king!" (God zegene den koning).

De koning kijkt glimlachend om zich heen en neemt dankend zijn hoed even af (sinds hij koning is, gaat hij niet meer blootshoofds.) Soms blijft hij nog even staan en wisselt enkele woorden met de mensen uit zijn omgeving; dan stapt hij in en rijdt snel weg. Zodra hij in het Buckinghampaleis arriveert, wordt daar de Koninklijke standaard gehesen.

In de eerste dagen van zijn regering had de koning zich op de tussenverdieping dicht bij de hoofdingang een bureau laten inrichten, want onder geen voorwaarde wilde hij de voormalige werkkamer van zijn vader in beslag nemen.

Deze kamer, zo zeide hij, zal aan de nagedachtenis van mijn vader gewijd blijven. Zo werden de eerste regeringszaken van Eduard VIII in een allereenvoudigste kamer afgewikkeld. Ten tijde van George V wachtten daar de gezanten en diplomaten, tot de koning hen ontvangen had. Een mahoniehouten schrijftafel, enkele stoelen, een inktstel en een asbak maakten zo goed als het gehele meubilair uit.

Weldra bleek deze ruimte absoluut onvoldoende; het was er niet rustig genoeg en ook het vraagstuk der verwarming leverde moeilijkheden op. Toen werd een werkkamer ingericht in de zg. Belgische vleugel van het paleis.

Zodra de koning in zijn werkkamer gekomen is, verschijnt daar zijn secretaris Lord Wigram, en overhandigt den vorst de lijst van audiënties, bezoeken en verdere bezigheden van die dag. Dan volgt mededeling van allerlei bijzondere berichten, terwijl de voornaamste courantenknipsels, door den secretaris gerangschikt aan den koning worden voorgelegd.

Vervolgens komen de „dispatchboxen", kleine tassen met dringende aangelegenheden aan de beurt. Elk der ministeries heeft zijn eigen „dispatchbox", die tot nu toe door een specialen koerier naar het paleis werden gebracht. Eduard VIII heeft met deze gewoonte gebroken. „Wij hebben genoeg betrouwbare motorrijders en die zijn ook veel flinker", meende de koning, en de bejaarde koeriers werden op pensioen gesteld.

Daarna komen verschillende belangrijke staatsstukken en documenten ter tafel, die de vorst geheel moet doorlezen en bestuderen. Daarbij bedient Eduard VIII zich van een bril en hij lijkt daarmede plotseling wel tien jaar ouder te zijn geworden.

Tenslotte komen de tassen binnen met het opschrift „private". De sleutels hiervan heeft de koning onder zijn persoonlijke berusting. In deze tassen bevinden zich de geheime documenten, die, vooral in die dagen, zoals we ze thans weer beleven, den koning veel zorg kunnen baren.

Om één uur gaat de vorst lunchen en zich een kleine verpozing verschaffen, om tegen drie uur zijn werk wederom te hervatten. Tijdens de zittingen van het parlement laat hij zich ieder uur, dikwijls zelfs ieder half uur, omtrent het verloop der debatten inlichten.

Zeer dikwijls gaat Eduard VIII om raad bij koningin Mary, zijn moeder, maar nog meer treedt hij in overleg met zijn broeder, den hertog van York.

KERKVERVOLGING IN HET DERDE RIJK.

De ontkerstening van het openbare leven.

De Rijksminister der Posterijen heeft de directeuren der Duitse Rijkspost opdracht gegeven om een onderzoek in te stellen naar de politieke richting van hun onderhorige ambtenaren. In het rapport dient vooral vermeld te worden, of de Postbeambten hun kinderen hebben ondergebracht in de enig juiste vorm van jeugdorganisatie n.l. de Hitler-Jeugd. Wanneer de Postbeambten hun kinderen lid laten blijven van enigerlei Confessionele Jeugdorganisatie, dan wordt daaruit de gevolgtrekking gemaakt dat de desbetreffende ambtenaren een vijandige houding aannemen tegenover de Nationaal Socialistische beginselen. Aan het rapport moet een afzonderlijk aanhangsel worden bevestigd, waarin een beschrijving gegeven moet worden over de houding van verschillende ambentaren ten opzichte van de N.S.D.A.P. en de inhoud van deze „persoonsbeschrijving" is van beslissende betekenis voor overplaatsing of bevordering der ambtenaren.

COMMUNISME EN NAT. SOCIALISME

Broertje en zusje.

Er zijn ook nog wel katholieken die het een grote verdienste van het Nationaal Socialisme achten, dat het Communisme daardoor in Duitsland vernietigd is.

Wij herinneren er eerst aan, dat zowel de vroegere rijkskanselier Dr. Brüning als pater Muckermann met nadruk hebben beweerd, dat in 1932 van een communistische gevaar in Duitsland geen sprake meer was. Dat gevaar was 10 jaar daarvoor al volkomen ilusoir gemaakt. Maar overigens is er in wezen tussen het Nationaal Socialisme en Bolsjewisme weinig of geen verschil. Dat constateert niemand minder dan de Pauselijke Osservatore Romano, en op het Vaticaan weet men langzamerhand wel wat voor vlees men in Moskou en in Berlijn in de kuip heeft.

Het Vaticaanse dagblad schrijft n.l. het volgende:

„De bolsjewisten en de Nazi's zijn van een en hetzelfde ras; beiden marcheren in een onverhoeds verband te zamen, ter vernietiging van het enige bolwerk, dat de zedelijke, politieke en maatschappelijke wanorde kan weerhouden en breken; de beginselen, de leer en de zeden van het christendom. Slechts de formules en de woorden zijn anders. De substantie is dezelfde. Geen tegenstelling of strijd, een onderscheiding is zelfs onmogelijk. De afgrond, die beide partijen scheidt, wordt overbrugd door een gemeenschappelijke, geestelijke levensopvatting."

Duidelijker kan het wel niet gezegd worden. Trouwens de wijze waarop een Rosenberg een Beldur von Schirach de godsdienst bestrijden en de schandelijke wijze waarop in Duitsland priesters en bisschoppen worden gehoond, zegt ook afdoende dat er in wezen tussen beide partijen geen verschil bestaat.

NEDERLAND.

Wat kost de bestrijding van de werkeloosheid?

In de laatste jaren is een bedrag van niet minder dan 1500 millioen uitgegeven voor de uitvoering van openbare werken. We noemen slechts de drooglegging van de Zuiderzee, de inpoldering van de Wieringermeer, de verbetering van de wegen door het gehele land, de aanleg van kanalen en de bouw van bruggen. Ook verschillende provinciale besturen, vooral Friesland en Groningen, hebben belangrijke bedragen voor werkverruiming uitgetrokken. In gesubsidieerde werkverschaffing werken volgens de laatste cijfers geregeld 50 tot 60.000 arbeiders. Duizenden hectaren zijn van woeste grond tot vruchtbare akkers omgewerkt; tientallen boerderijen zijn gebouwd in Drente, Overijsel en Friesland, waardoor vele arbeiders en jonge boeren een blijvend bestaan vonden. Een bedrag van niet minder dan 300 millioen werd in de laatste jaren voor werkverschaffing besteed.

Hoe geweldig deze millioenen cijfers ook reeds lijken, vooral als wij daar tegenover stellen, de 600 millioen, welke het socialistische plan van de Arbeid vroeg, toch zijn ze nog lang niet volledig.

Voor steun en werkverschaffing is in 1935, volgens de laatste cijfers, een bedrag uitgegeven van 128 millioen; als bijslag op de premies voor de werklozenverzekering is nog uitgegeven een bedrag van *f* 12 millioen, voor armenzorg is nog uitgegeven een bedrag van 80 millioen. Ook ten bate van de sociale verzekering is nog uitgegeven een bedrag van 84 millioen.

Dit zijn geweldige bedragen en nu spreken we nog niet eens van de tientallen millioenen, die uitgegeven worden voor de steun aan de landbouw, van de millioenen-steun, die door de Regering gegeven is voor de bouw van de Statendam en andere schepen, die op Ned. werven thans zullen worden gebouwd, we spreken nog niet van de grote bedragen, die door de Regering worden uitgegeven als hulp aan de diamant-industrie te Amsterdam, die feitelijk geheel door de Regering op de been gehouden wordt, hoewel de lonen in Amsterdam nog belangrijk hoger zijn dan die in Antwerpen.

De Regering doet op dit gebied heel veel, misschien wel te veel.

Iets anders echter is, of dit grote aantal millioenen, dat jaarlijks door de Regering uitgegeven wordt, wel doelmatig wordt besteed.

In zijn bekende rede in de Apollohal te Amsterdam, heeft de oud-minister Steenberghe met nadruk gezegd, dat al die hulpmiddelen van de Regering, die ons millioenen en millioenen kosten, niets helpen, zolang wij niet komen op een gezonde economische basis. En hetzelfde heeft ook zijn opvolger, enkele weken voor hij minister werd, in zijn praeadvies voor het Verbond van Ned. Werkgevers geschreven.

De feiten bewijzen elke dag meer en meer, dat deze analyse, welke velen uit kortzichtigheid of een misplaatst gevoel van prestige, dat voor grote mannen verbiedt ongelijk te bekennen, niet willen zien, de droeve werkelijkheid is.

En dat hier dan ook maar één co[n]clusie mogelijk is, n.l. die welke Mr. G[...]seling op de Amsterdamse Landdag [...] de zijne maakte, toen hij die veelbe[...]kenende woorden aan het slot opmerk[...] „Wij zijn in Nederland niet op de goe[...] weg."

Voor Hollands sprekende katholie[...] De wekelijkse kerkelijke diensten in [...] stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermi[...] 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ u[...]

Parochiekerk Otrabanda:

's Zondags:
H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis) 8 (Hoogmis) met Hollandse preek.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ u[...]
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart vo[...] 8 (met Hollandse preek).
Biechthoren — Zaterdag 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis, 9 u[...] (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ u[...]

DE BIOSCOOP ALS EEN MAATSCHAPPELIJK GEVAAR.

Het Bosse Hof is bezig met de beh[an]deling van de Osse misdadigerszaken. [...] Advocaat-Generaal Mr. Massink [...] katholiek) besprak in zijn requisitoir [...] toenemende criminaliteit.

Hij merkte daarbij o.m. het volge[nde] op:

„Een andere kwestie is, hoe herhal[ing] te voorkomen. Dit is niet zozeer de ta[ak] van het Hof, dan wel van de overheid [...] van de verenigingen. Spr. vraagt zi[ch] af, in hoeverre men tegen de biosco[op] maatregelen moet nemen. Kan men w[...] licht door de films opvoedend werk v[er]richten, in tegenstelling tot de sensati[o]nele en bijna pornografische voorstelli[n]gen, waarvan tegenwoordig helaas v[...] te veel sprake is."

Wordt hier inderdaad niet de ving[er] gelegd op een wondeplek in ons maa[t]schappelijk leven? En speelt ook hier [...] pers geen onverantwoordelijke rol, [...] in haar critieken, als een aequival[ent] op de bioscoopadvertenties, maar criti[ek]loos alle films aanprijst en bejubelt, o[...] al is de moraal in de opvoeding van h[et] publiek, nog zo funest?

HEEFT MINISTER COLIJN MAA[R] WAT GEFANTASEERD?

Zijn pessimistische Oudejaarsrede.

We hebben indertijd de oudejaarsre[de] opgenomen van Minister Colijn.

Nu achteraf blijkt, dat de cijfers do[or] den minister genoemd, in die rede, [...] onze zorgelijke toestand moesten [...] monstreren, maar wat gefantaseerd zij[n]. Minister Slingenberg heeft onlangs in [...] Eerste Kamer reeds enkele correcti[es] gegeven van de cijfers der werkelo[os]heidskosten door minister Colijn g[e]noemd, die enige tientallen millioen[en] dubbel had geteld.

In die rede deelde minister Colijn o[ok] mede, dat de contingentering ons [...] 1935 circa 150 millioen had gekost, [...] hij was zeer somber gestemd over de[n] last welke op ons volk en ons bedrij[fs]leven drukte.

Minister Gelissen heeft enkele wek[en] geleden in de Eerste Kamer eens fli[nk] afgerekend met deze pyramidale verg[is]sing van den minister-president. Volg[ens] de handelingen zeide de minister op [...] Maart over deze zaak het volgende:

„Hier is eigenlijk een misverstand [...] het spel. Bij de behandeling in de Twee[de] Kamer is in de memorie van antwoo[rd] door de regering meegedeeld dat de [...] voer van gecontingenteerde product[en] teruggegaan is van 279 millioen in 19[..] tot 151 millioen in 1934.

Het zijn deze cijfers geweest, die on[s] geachten minister-president **door h[et] hoofd gespeeld hebben, toen hij impr[o]viseerde** voor de radio op Nieuwjaa[rs]avond.

De contingentering heeft dus geen 1[...] of 150 millioen gekost, maar de cont[in]gentering heeft in het jaar 1934 voo[r] rond 150 millioen behouden voor de Ne[...]derlandse markt.

Als men mij persoonlijk vraagt, wa[t] ons die contingentering heeft gekost [...] ik zou zelf een schatting moeten doe[n]

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

De Chinese kunstschatten, vertegenwoordigende een waarde van 10 millioen pond, welke in Londen waren geëxposeerd hebben een zeer avontuurlijke terugtocht.

Nadat er eerst brand in het schip was, ligt dit schip, de Rampure, thans voor Gibraltar vast.

De Commissie van dertien heeft haar mandaat weer in handen van de Volkenbond gesteld, daar zij geen kans zag de haar opgelegde taak: vrede te stichten tussen Italië en Abessynië, tot een goed einde te brengen.

Zoals te verwachten was, verklaarde China het Russisch-Mongoolse pact niet te zullen aanvaarden.

Zie voor verder nieuws ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

Het Hof veroordeelde wegens een onjuiste belasting-aangifte den secretaris van den dirigent Mengelberg, de heer Bottenheim tot 6 weken gevangenisstraf. De beklaagde is van dit vonnis in hoger beroep gegaan.

De advocaat-generaal van het gerechtshof te Amsterdam eiste tegen den gewezen directeur en één der commissarissen van het Paleis voor Volksvlijt resp: 2½ en 1½ jaar gevangenisstraf, met aftrek van twee maanden voorwaardelijke hechtenis.

Gedurende het Paascongres van de SDAP werd besloten het defensievraagstuk door een uit het partijbestuur gevormde commissie te laten onderzoeken. Waarschijnlijk zal het huidige standpunt van de SDAP ten aanzien van nationale ontwapening worden verlaten. Verder werd de beslissing of de partij aan de regering wil deelnemen thans aan de partijraad overgelaten.

De nieuwe Kruiser de Ruyter zal op 27 April voor de eerste proeftocht op de Noordzee vertrekken onder bevel van Kapitein luitenant ter zee Van der Sande Acoste. De tocht zal ongeveer een week duren. Naar verluidt zal het schip eerst begin October officiëel in dienst gesteld worden.

De senaat van de Rijksuniversiteit te Utrecht benoemde ter gelegenheid van het 300 jarige bestaan de Zuid Afrikaan Smuts tot eredoctor in de rechten.

In verband met de weigering van Frankrijk om de Graf Zeppelin over Frans grondgebied te doen vliegen, kwam het luchtschip over slapend Nederland. Het was een fantastisch gezicht het grote luchtvaartuig door het bleke maanlicht beschenen langzaam langs de donkere wolkenmassa's te zien voorbij drijven.

Volgens een bericht in de Agence Financielle et Economique is Mr. M. H. H. Van Hengel benoemd tot bestuurslid van de Kon. Hollandse Bank, die belast is met het beheer van de Phoenix zaken die niet overgedragen zijn aan de nieuwe „Oesterreichische Versicherungs A. G."

Wibout, de vroegere Sociaal Democratische voorvechter en wethouder van Amsterdam is sinds enige tijd bedlegerig. Volgens de doktoren is de toestand thans langzaam achteruitgaande.

De KLM-directie deelt mede dat binnenkort een aantal uitbreidingen van de Europese lijnen plaats zal vinden. De Scandinavische dienst wordt 1 Mei tot Stockholm doorgetrokken. De lijn die thans tot Praag loopt zal ook vanaf 20 April Budapest aandoen. Tevens gaan de vliegtuigen, die tot nu toe vanaf Milaan terugkeerden, eveneens vanaf 20 April door tot Rome. Deze Rome-Milaan-Amsterdam lijn is zeer belangrijk voor passagiers van de mailschepen van de Stoomvaart Mij. Nederland, die thans nog dezelfde dag dat zij te Genua arriveren om 9 uur per trein van Genua vertrekken om 11.45 te Milaan arriveren, 's middags om 13 uur uit Milaan vertrekken en om kwart over 6 's avonds in Amsterdam aankomen. Met deze uitgebreide zomerdienst is het thans practisch mogelijk elke Europese hoofdstad in minder dan een dag te bereiken.

Woensdagmorgen is door tot nu toe onbekende oorzaak de sneltrein Utrecht-Rotterdam nabij Woerden ontspoord. Twee personen werden hierbij licht gewond, doch de materiële schade is enorm. Twee der voorste rijtuigen, waar zich gelukkig geen passagiers in bevonden werden geheel ineen gedrukt.

Dr. van Schelven, die gedurende zijn verblijf in Abessinië met de Nederlandse ambulance vrij ernstig gewond werd, is te Delft aangekomen en zal voorlopig volstrekte rust moeten houden.

Een Leger-vliegtuig, behorende tot de Landmacht, stortte vlak bij het vliegveld te Tjilatan neer. De bestuurder, onderluitenant Van Lavieren en twee inlandse mechaniciens, werden op slag gedood; de mechanicien Rapund zodanig gewond dat men voor zijn leven vreest.

Een Fokker vliegtuig is op weg tussen Turijn en Milaan gevallen op de helling van de berg Basso op 20 mijl afstand van Turijn, met het gevolg dat zeven personen om het leven kwamen.

H. M. de Koningin en Prinses Juliana brachten Woensdag een bezoek aan de bloemententoonstelling te Rotterdam.

Volgens de statistiek van het meteorologische instituut zijn de afgelopen Paasdagen de koudste geweest sinds de laatste 10 jaar. Beide dagen wisselden sneeuw en regenbuien elkaar af.

---

dan zou ik zeggen: rond een millioen. Maar dat is geheel vrij blijvend en ik wil ook nooit aan dat bedrag gehouden worden. Maar volgens mijn eigen inzicht zal de contingentering in het jaar 1934 rond een millioen hebben gekost."

Het verschil is nogal belangrijk. De minister-president zegt in zijn radiorede tot het Ned. volk: „die contingentering heeft ons land 150 millioen gekost. Minister Gelissen zegt, de minister-president die hier improviseerde heeft zich vergist. Het is maar 1 millioen.

Een verschil dus van 149 millioen per jaar.

De Volkskrant tekent hier het volgende bij aan:

„De heer Gelissen verklaarde in de Eerste Kamer practisch niet meer of niet minder, dan dat de heer Colijn in zijn economische Nieuwjaarsavond-les er maar de pet naar gegooid heeft!

Maar bovendien! Wie in Nederland gelooft er nu in ernst, dat deze — tezelfder tijd aan de Ned. pers verstrekte grote redevoering — maar een improvisatie was van den minister-president en dat deze voor de microfoon maar vertelde, wat een goede of kwade geleigeest hem door het hoofd liet spelen?

Zo'n rede is toch niet een leuterpraatje van de een of andere fancy-fair-propagandist.

Maar goed, hoe de heer Gelissen deze methode van voorstellen verantwoordt tegenover den voorzitter van de ministerraad, waarvan hij de eer geniet deel uit te maken, wete hij zelf.

Voor de beoordeling van het regeringsbeleid is 't voor ons hoofdzaak vast te stellen, dat de heer Gelissen — zij 't twee en een halve maand te laat — uitdrukkelijk vastgesteld heeft de ondeugdelijke economische voorlichting van dr. Colijn.

Volkomen te goeder trouw, wij aanvaarden dat zonder reserve, maar niettemin buitengewoon betreurenswaardig.

Dat we hierdoor opnieuw versterkt zijn in de falende Colijnse politiek, boeken we zonder schadefreude."

Inderdaad zijn deze vergissingen voor een man als onzen minister-president heel erg.

Zeker, ook Homerus sliep wel eens.

Maar dit kan toch niet met een dutje worden goedgepraat. Als een minister-president voor het gehele Ned. volk voorlichting geeft, mag men toch als minimum eisen stellen, dat zijn cijfers juist zijn.

En niet zo goed als geheel gefantaseerd zijn.

CURAÇAO.

POLITIEBERICHTEN.
Gruwelijk misdrijf.

Donderdagmiddag trof het de aandacht van een der bewoners van de Scharlooweg, dat er achter zijn woning in het water van het Waaigat een eigenaardig voorwerp dreef. Bij nadere beschouwing bleek het hem, dat dit voorwerp veel gelijkenis vertoonde met een kinderhoofdje. Hij stelde terstond de Politie van zijn ontdekking in kennis en zijn vermoeden bleek inderdaad juist te zijn.

Toen het hoofdje was opgevist bleek dat, waarschijnlijk door middel van een scherp mes, van de romp te zijn gescheiden.

Na enig zoeken werd later door de Politie het lichaampje van het kind, een jongetje, gevonden. Hierbij werd de gruwelijke ontdekking gedaan dat niet alleen het hoofd, doch ook de armen en de benen waren afgesneden. Een der armpjes werd later nog in het Waaigat gevonden.

Onmiddellijk stelde de Politie een uitvoerig onderzoek in en na korte tijd mocht het haar gelukken de moeder van het kind op te sporen. Deze ontkende aanvankelijk halsstarrig doch in de loop van de namiddag legde zij een volledige bekentenis af.

Volgens hare verklaringen heeft zij de afschuwelijke daad met een Gillette-mesje gepleegd.

Daar haar toestand niet toeliet, dat zij in Politie-bewaring werd gesteld, is zij voorlopig ter verpleging in het ziekenhuis opgenomen en aldaar onder Politie-Bewaking gesteld.

Als verdacht aan medeplichtigheid aan deze gruweldaad is in de loop van de avond nog een chauffeur aangehouden.

Deze is na verhoor door de Politie in bewaring gesteld.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag, 19 Maart 1936.

1. Wien Neerlands Bloed.
2. De Nederlandse Zuiderzeewerken.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Gramofoonmuziek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Uit de Wereld van de Film, door A. van Domburg.
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Gramofoonmuziek.

J. P. Boskaljon-Comité.

Naar men ons meedeelt, bedraagt het thans ingezamelde bedrag voor het J. P. Boskaljon-Comité ƒ 2242,75.

Op 1 Mei a.s. moeten alle lijsten binnen zijn, waarna alsdan een aanvang kan worden gemaakt met de bouw van het monument, hetwelk het Comité voor 31 Augustus a.s. klaar hoopt te hebben.

Het comité verzoekt alle verenigingen, bonden, corpsen, organisaties etc., welke intekenlijsten van het Comité hebben ontvangen en nog niet hebben ingezonden, deze voor 1 Mei a.s. bij den Secretaris, den heer P. Rietkerk in te leveren.

Het nut van het diploma E. H. B. O.

Wij hebben vorige week melding gemaakt van de examens met goede uitslag voor de **Eerste Hulp bij ongelukken.**

Van hoeveel nut een dergelijke cursus is, vernamen we dezer dagen van Dr. P. Teenstra, arts te Velp, die schreef in „De Samaritaan", het officiëel orgaan van het Rode Kruis:

„Een dezer dagen werd ik met spoed „geroepen bij iemand, wien door het val„len van een schilderij een grote slag„ader van het hoofd was doorgesneden.

„Dank zij de tegenwoordigheid van „geest van twee aanwezige leerlingen „van een cursus voor eerste hulp bij on„gelukken, was de getroffene, niettegen„staande het grote bloedverlies, nog te „redden.

„Aan hen is het te danken, dat medische „hulp niet te laat kwam. Zonder hun „voortreffelijke „eerste hulp" was de pa„tiënt zeker binnen een kwartier dood„gebloed."

Inrichting Rechterlijke Macht.

Nadat tijdens de laatste debatten in de Raad tussen Mr. van der Biesen en Mr. Suthoff als gemachtigde van het bestuur, door deze laatste het vorige ontwerp was ingetrokken, heeft thans Z. Exc. een nieuw ontwerp bij de Raad ingediend.

De memorie van toelichting zegt, wat het nieuwe ontwerp inhoudt.

Ze luidt:

Het komt wenselijk voor te bepalen dat de rechterlijk ambtenaar, die de betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindse eilanden waarneemt, niet voortdurend op St. Martin aanwezig behoeft te zijn doch in de gevallen bij de aanwijzing te bepalen op het eiland Curaçao kan verblijven en alsdan een deel der werkzaamheden bij het kantongerecht op Curaçao op zich kan nemen.

In verband hiermede wordt voorgesteld de artt. 14 en 28 van bovengenoemd reglement te wijzigen.

Hierdoor wordt meteen de mogelijkheid geschapen, dat het Hof op Curaçao zo veel mogelijk voltallig blijft, wat van belang is bij de behandeling van vonnissen in appèl en voor de zittingen van de Raad van beroep in zaken betreffende de Inkomstenbelasting.

Oprichting Alg. Cur. Ambtenaren Bond.

Dinsdag-avond had in het Kransgebouw de oprichtingsvergadering plaats van de Algemene Curaçaose Ambtenaren Bond.

In begin Maart was er reeds een samenkomst geweest van enige ambtenaren van de verschillende departementen ter bespreking van de wenselijkheid van de oprichting van een ambtenarenbond. Er werd toen een werk-comité tot het ontwerpen van statuten benoemd.

Als Voorzitter van dit comité trad de heer Krafft op, die in een korte toespraak doel en streven van de bond uiteenzette. Hierbij werden enige punten naar voren gebracht: o.a. regeling rechtspositie, verbetering verlofsregeling, herziening salaris regeling ter verkrijging van een betere verhouding tussen de verschillende rangen en betrekkingen, eventueel overleg bij het tot standkomen van een nieuwe pensioenregeling en in het algemeen opkomen voor de belangen der ambtenaren waar zulks gewenst en mogelijk geacht wordt, waarbij spreker duidelijk naar voren deed komen, dat de bond geen klachtenbureau moest worden.

Bij de gelegenheid om zich als lid van de Bond in te schrijven gaven zich een 50 tal op.

De concept-statuten, die na enige wijzigingen werden aangenomen, zullen aan den Gouverneur worden aangeboden.

Bij de hierna gehouden verkiezing van leden voor het bestuur, werden de navolgende heren verkozen:

P. T. S. Krafft als Voorzitter, de heren L. F. Jansen, W. F. M. Lampe, E. A. Römer, R. J. Beaujon Jr., C. H. de Balbian Vester, Dr. M. F. Da Costa Gomez, L. de Hoop, J. W. J. Peiliker.

Met een woord van opwekking aan de aanwezige leden om hun afwezige collega's tot toetreding van de bond te bewegen, sloot de Voorzitter deze vergadering.

Nieuw Spaans dagblad.

We ontvingen het nieuwe hier verschijnende dagblad **Elite**. Uitgevers zijn de Heren Oscar & Max Salas. Redacteur van het blad is de Hr. Freddy Salas.

De buitenlandse berichtendienst wordt geleverd door de United Press.

Verder bevat het blad diverse binnenlandse berichten, het passagiersverkeer, de mailsluiting, radioprogramma's, sportnieuws, binnenlandse koersberichten, een theatergids en berichten over de Apotheken-dienst.

In een hoofdartikel spreekt de redactie over meer toenadering tot Venezuela.

Het einde van het Nederl. Ambulance in Abessynië.

Volgens een telegram door het hoofdbestuur van het Intern. Rode Kruis ontvangen, keert de Nederl. ambulance volgende maand naar Nederland terug. Dr. van Schelven is reeds in Nederland, twee anderen zijn onderweg en de chirurg Dr. Winckel is nog bij het materiaal aanwezig.

Men weet dat de ambulance bij Dessie is geplunderd door eigen troepen der Abessyniërs, wat echter in Abessynische kringen wordt ontkend. Men spreekt echter ook van tweespalt onder het eigen personeel.

Met het Nederlandse Rode Kruis liep de diensttermijn in Mei af. Was de Ambulance langer in Abessynië gebleven, dan zou weer een beroep gedaan moeten zijn op de liefdadigheid van het Nederlandse volk.

De Verkiezingen in Venezuela.

Zondag a.s. hebben de presidentsverkiezingen plaats in Venezuela.

De berichten uit dit land zijn uiterst schaars, maar volgens een bericht uit Georgetown is de toestand zeer verward.

We vernamen wel dat er uitgebreide militaire maatregelegen getroffen zijn en men zeer streng is met het toelaten van vreemdelingen.

De enige candidaat voor het presidentschap is de huidige provisionele president Lopez Contreras.

Zuster Athanasia. †

Donderdagnacht overleed in het St. Elisabethsgasthuis, betrekkelijk onverwachts de Eerw. Zuster Athanasia (Adriana Elisabeth Athanasia Wagemans).

Zuster Athanasia was om haar hartkwaal enkele weken geleden in het St. Elisabeths gasthuis opgenomen.

Zuster Athanasia was geboren te Loon op Zand en is 60 jaar oud. Zij was 40 jaar religieuse in de Congregatie van de Zusters van Schijndel en kwam op 21 Aug. 1920 in Curaçao, als wezenmoeder op Santa Rosa.

Moge God haar verdienstelijk leven reeds de eeuwige beloning geschonken hebben.

R. I. P.

ARUBA.

Postkantoor te St. Nicolaas.

In zijn memorie van Antwoord antwoordde de Gouverneur aan de Raad in zake bovengenoemd Postkantoor:

„De vraag van de Afdelingen of het publiek van St. Nicolaas en omgeving door de openstelling van een hulppostkantoor aldaar gebaat zal zijn kan bevestigend worden beantwoord. De dienstregeling van dit hulppostkantoor zal gelijk zijn aan die voor een postkantoor, zodat de te St. Nicolaas aankomende mails aldaar zullen worden opengemaakt en gesorteerd, waarna de voor Oranjestad bestemde stukken zullen worden doorgezonden. Eveneens zullen aldaar afzonderlijke mails voor het buitenland worden gesloten. Om redenen van administratieve aard wordt er echter de voorkeur aan gegeven een hulppostkantoor in te stellen, aangezien dit kantoor dan alle benodigden en postwaarden van het postkantoor Oranjestad, waaronder het komt te ressorteren, kan betrekken.

Boekbespreking.

Comm. D. C. M. Hetterschij.

A.W.P. Angenent: **Alles wel... K XVIII**, enig officiële uitgave van het gedenkboek der reis langs vijf werelddelen, samengesteld door onze Marine, Den Helder, — met inleidend woord van zijne excellentie minister mr. dr. L. N. Deckers, — met medewerking van alle 35 opvarenden en vele anderen, — met talooze foto's tekeningen, kaarten. Uitgave van de N. V. Het Nederlandsche Boekhuis, Tilburg en Semarang: ingenaaid ƒ 2.90, gebonden ƒ 3.90.

Het was een uitmuntende gedachte van de samenstellers, het officiële gedenkboek van de wereldreis der K XVIII — aanvankelijk door het comité Onze Marine in een zeer beperkt aantal exemplaren gedrukt voor de bemanning, de autoriteiten, de pers, etc. — thans onder het bereik van het gehele Nederlandse volk te brengen. Met de verschijning van dit kloeke werk bij de N. V. Het Nederlandsche Boekhuis te Tilburg en Semarang is dan ook een wens van vele belangstellenden in vervulling gegaan.

Door wijzigingen en aanvulling in de tekst, door uitbreiding van het illustratiemateriaal met vele prachtige foto's en verhelderende tekeningen heeft het boek, dat oorspronkelijk meer was ingesteld op de insiders, nog breder bekenis en groter aantrekkelijkheid verkregen ook voor de buitenstaanders. Uitvoering en afwerking zijn boven alle lof verheven; de band van een rustige pretienloze schoonheid, verzinnebeeldt op waardige wijze de fiere eenvoud, waarmede deze grootse prestatie werd volbracht.

De grootste charme van dit reisverhaal is wel de buitengewone veelzijdigheid ervan, de rijk geschakeerde inhoud. Hier toch is niet slechts een enkeling aan het woord, die zijn eigen subjectieve schildering geeft wat hij onderweg zag en beleefde.

Hier geeft de gehele bemanning haar indrukken en gevoelens weer; hier spreken de commandant en de kok, de geleerde van wereldreputatie en de stoker-olieman, de telegrafist en de ziekenverpleger.

Wij zien hier de wereldreis der K XVIII met de ogen van minister Deckers en door de bril van den eenvoudigen matroos. Wij zien ze met de ogen van de landgenoten in verre werelddelen, in Oost en West, wier Hollands-gebleven hart popelde van trots en blijdschap, toen ze dit dapper stukje Nederland in vreemde havens mochten begroeten en getuigen zijn van de bewondering die het alom wekte.

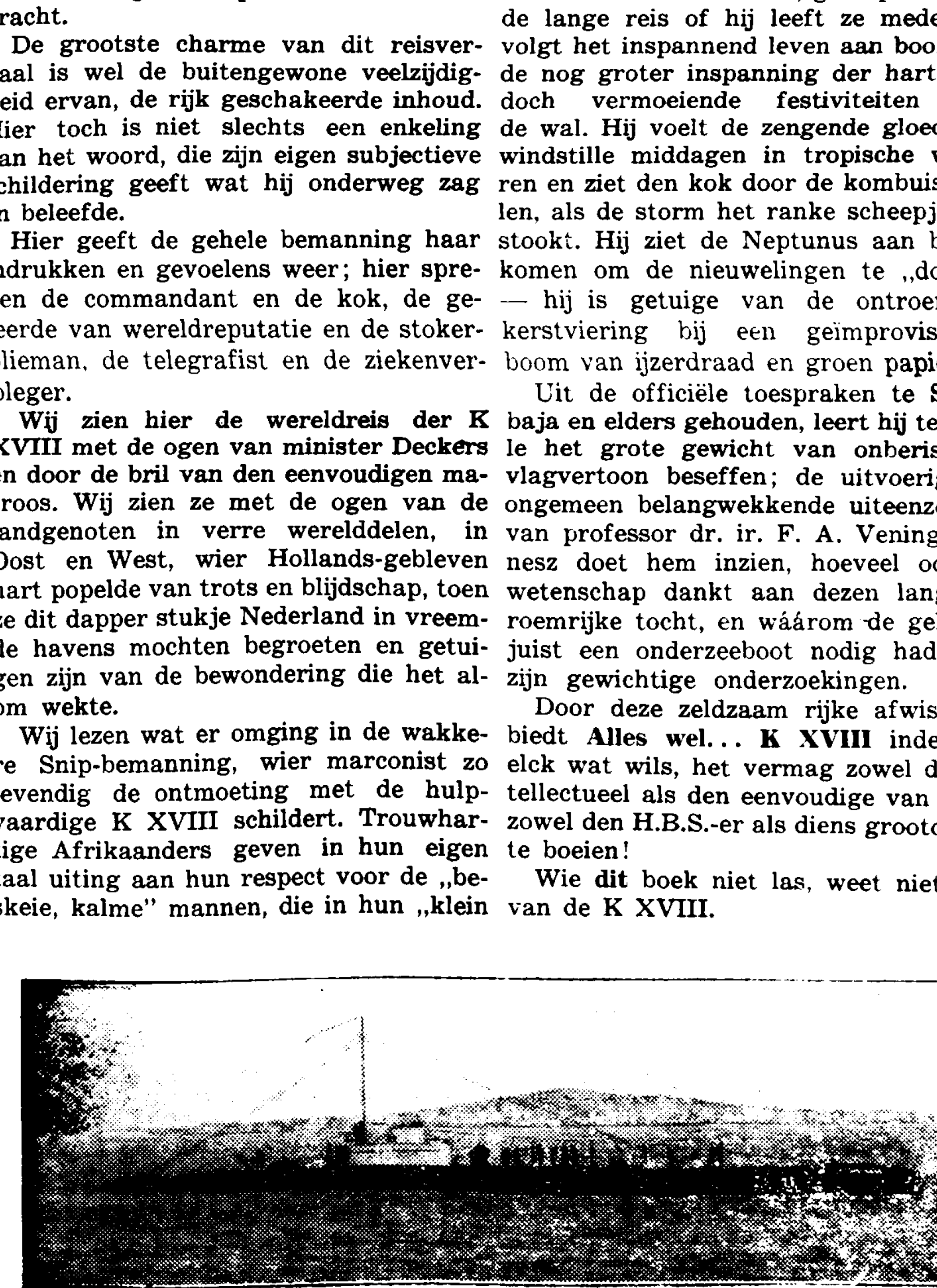
Wij lezen wat er omging in de wakkere Snip-bemanning, wier marconist zo levendig de ontmoeting met de hulpvaardige K XVIII schildert. Trouwhartige Afrikaanders geven in hun eigen taal uiting aan hun respect voor de „beskeie, kalme" mannen, die in hun „klein skuitjie en onder die water deur" kwamen aangevaren uit dat verre Holland, waarmee Zuid-Afrika zich nog steeds door een warm besef van verwantschap verbonden voelt. Medewerkers van de Phohi geven ontroerende bijzonderheden over het „verrassingsgesprek": het contact tussen de opvarenden der K XVIII op het verre Mauritius en hun naaste dierbaren in het vaderland.

Het is juist deze belichting van alle zijden, die dit omvangrijke boek tot een uniek document maakt. Geen aspect van deze belangrijke prestatie of de lezer raakt er mee vertrouwd, geen phase van de lange reis of hij leeft ze mede. Hij volgt het inspannend leven aan boord en de nog groter inspanning der hartelijke doch vermoeiende festiviteiten aan de wal. Hij voelt de zengende gloed der windstille middagen in tropische wateren en ziet den kok door de kombuis rollen, als de storm het ranke scheepje bestookt. Hij ziet de Neptunus aan boord komen om de nieuwelingen te „dopen" — hij is getuige van de ontroerende kerstviering bij een geïmproviseerde boom van ijzerdraad en groen papier.

Uit de officiële toespraken te Soerabaja en elders gehouden, leert hij te volle het grote gewicht van onberispelijk vlagvertoon beseffen; de uitvoerige en ongemeen belangwekkende uiteenzetting van professor dr. ir. F. A. Vening Meinesz doet hem inzien, hoeveel ook de wetenschap dankt aan dezen lange en rimpelloze tocht, en wáárom de geleerde juist een onderzeeboot nodig had voor zijn gewichtige onderzoekingen.

Door deze zeldzaam rijke afwisseling biedt **Alles wel... K XVIII** inderdaad elck wat wils, het vermag zowel den intellectueel als den eenvoudige van geest, zowel den H.B.S.-er als diens grootouders te boeien!

Wie dit boek niet las, weet niet **alles** van de K XVIII.

De K XVIII.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 20 tot en met 26 April

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

Sweet Adeline.
She gets her Man.

In Hollywood.

She gets her man.
Tombstone Terror.
Cardinal Richelieu.

In Cinelandia.

Square Shooter.
Tombstone Terror.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Cinelandia.

Man with two faces.
Paris in Spring.
Here comes the navy.

Roxy.

„De Kribbebijter".

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

WETENSWAARDIGHEDEN.

De groei der stoomschepen.

„Het eerste stoomschip, gebouwd met de bedoeling om nu eens een „zeer groot" schip te bouwen, was de Chancellor Livingston, 500 ton metende en bestemd om de Hudson en andere Amerikaanse rivieren te bevaren. Het schip kwam in dienst in 1817.

Van dat jaar dagtekent ook het eerste Nederlandse stoomschip, in het voorjaar van 1817 gebouwd te Antwerpen. Het kreeg de naam van Prins van Oranje en begon een veerdienst tussen Antwerpen en Rotterdam. De inhoud van het schip is mij helaas onbekend.

In 1823 verscheen de Monarch, een Engels schip van 1200 tons, voorzien van hutten met slaapgelegenheid voor 120 passagiers en met een eetzaal voor 100 personen.

In Quebec (Canada) werd in hetzelfde jaar de Royal William gebouwd, die 1400 ton groot was. Dit schip voer naar Europa en werd aan het Spaanse gouvernement verkocht, dat er een oorlogsschip van maakte! Een staaltje van gemoedelijkheid, dat in onze dagen de lachlust van iederen matroos op zou wekken.

De Sirius en de Great Western, de eerste schepen met stoomkracht die een geregelde trans-atlantische dienst onderhielden tussen Londen en New-York, waren 700 ton groot en hadden twee masten en een schoorsteen. In die tijd „stoomde" een stoomschip niet de hele reis. Als de wind gunstig was, zeilde men om kolen uit te sparen.

De Sirius was de eerste (1338) en deed de reis in 18 dagen; de Great Western deed het later in 15 dagen. Na die tijd zou de strijd om snelheid opgenomen worden bij de strijd om het grootste schip.

Intussen was er een grote omwenteling gekomen in de bouw van de schepen, n.l. de ijzeren schepen. Tot dan toe waren alle schepen van hout geweest. De uitvinder werd om zijn „dwaas" idee door de hele wereld uitgelachen, maar het schip maakte reclame voor zich zelf. Het eerste product van 1821 was nog niet veel bijzonders, maar in 1834 werd een groter en beter ijzeren schip gebouwd, de Garry Owen. Het was slechts veertig meter lang en raakte bij zijn eerste reis in een storm en werd op het land geworpen. Door deze zelfde storm werd tevens een aantal houten schepen op de kust geworpen. Maar nu bleek het verschil: terwijl de houtenschepen door de golven ut elkaar geslagen werden, leed de Garry Owen zo weinig schade, dat hij op eigen kracht de terugreis aanvaardde.

Nu begonnen aanstonds verscheidene werven ijzeren schepen te bouwen.

In 1850 liep de City of Glasgow van stapel, een voor die tijd zeer modern stoomschip van bijna duizend ton. Het had waterdichte schotten en een aantal reddingsboten.

Kort daarop kwamen de eerste schroefstoomschepen in de vaart: de City of Manchester en de City of Philadelphia, prachtige moderne mailschepen van meer dan twee duizend ton.

Sedert dien is er geen bijhouden meer aan. De „scheepjes" van 2000 tons groeiden aan tot 3-4-5000 tons, terwijl tegenwoordig zeeschepen van 15- tot 20000 tons geen zeldzaamheid meer zijn.

De boten van de Maatschappij Nederland, de Marnix van St. Aldegonde en de Johan van Oldenbarneveld, meten 19.000 tons bruto; ze zijn 183 meter lang, 22.71 meter breed en 14.42 meter hol. Er is plaats voor 336 passagiers eerste klas, 281 tweede, 64 derde en 60 vierde klas reizigers. Daarbij komt nog een bemanning van 344 koppen, hetgeen te samen maakt het aantal van 1115 opvarenden.

Deze dubbelschroefschepen worden gedreven door tweemotoren van 7000 P.K. elk.

De Baloeran van de Rotterdamse Lloyd is 175 meter lang, 21.34 breed en de afstand van de commandobrug tot de kiel is 25 meter.

De nieuwere schepen hebben aan dek een open-lucht-zwembassin. Verder zijn zij voorzien van gyrokomkas, radiopeilinrichting, onderwater-kloksignalen, draadloze telegrafie, kortom alle moderne hulpmiddelen om de navigatie te vergemakkelijken en de veiligheid te verhogen.

De „reuzenschepen" zijn echter niet alleen van late datum. Het eerste schip dat zich zo noemen mocht, was de Great Eastern. Zij was bijna 20.000 tons groot, dus bijna vijfmaal zo groot als enig ander schip in die dagen. Dat was reeds in 1858. Dit schip bewees echter tevens dat men een veel te grote sprong ineens gemaakt had. Men wist bijna geen raad om het van stapel te laten lopen en toen het eindelijk in zijn element was, had men geen dok dat het op kon nemen.

Bovendien was het kolenverbruik zo schadelijk, dat het schip als passagiersvaartuig geen voordeel opleverde.

De latere zeereuzen zijn mogelijk geworden door de enorme verbeteringen aan de machines.

In 1883 veren de Lucania en de Campania van de Cunardlijn op en neer tussen Europa en Amerika. Het waren schepen van 13.000 tons en met machines van 30.000 P.K. Daarop kwam de Hamburg—Amerikalijn met de Deutschland van 16.000 tons, te water gelaten in 1900.

Een verbetering gaf weer de toepassing van de turbine in plaats van zuigerstoommachines. De eerste schepen met turbines toegerust waren de Carmania en de Caronia, beide van de Cunardlijn, schepen van 20.000 tons.

Voor rekening van deze maatschappij werden ook gebouwd de Mauretania en de Lusitania, welke de grootste en snelste, maar tevens de weelderigste schepen ter wereld zouden worden.

De tonnage was 32.000! De Lusitania werd onder de wereldoorlog getorpedeerd bij de Ierse kust en de Mauretania is het vorig jaar gesloopt, na jaren lang de blauwe wimpel gevoerd te hebben.

In 1910 kwam de Olympic van de White Star Line in de vaart met haar ongelukkig zusterschip de Titanic. De vreselijke ondergang van dit reuzenschip ligt nog in ieders herinnering als de grootste zeeramp uit de hele wereldgeschiedenis. Deze schepen maten ongeveer 46.000 ton.

In 1912 kwamen de Duitsers op de oceaan met de Imperator, een reus van 52.000 ton inhoud. In 1914 verscheen de Hamburg-Amerikalijn met de Vaterland, die nog iets groter was en een inhoud had van 54.300 ton.

De Majestic, in Duitsland van stapel gelopen in 1920 onder de naam van Bismarck en door de White Star Line overgenomen en herdoopt, was tot voor kort het grootste schip ter wereld met een tonnemaat van 56.000 tons bruto.

Op het ogenblik wordt dit schip echter in grootte ver overtroffen door de Normandie, het laatste Franse reuzenschip, van de Compagnie générale Atlantique, metende 79.280 ton, hetwelk op 29 Mei 1935 van Le Havre naar New York voor het eerst is uitgevaren, de reis in vier dagen, drie uur en twee minuten aflegde met een gemiddelde snelheid van 29.98 knopen en daardoor het recht kreeg de Blauwe Wimpel te voeren.

Voor hoelang?

L.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN „De Curaçaose Voetbalbond."

Zondag 19 April a.s. des namiddags om half vijf op het terrein Mundo Nobo zal er een voetbalwedstrijd gespeeld worden (combinatie Trappers—R.C.C.—Hercules) tegen Jong- Holland.

Deze wedstrijd wordt gespeeld ten bate van het Boskaljon-Comité en zal worden opgeluisterd door de muziekkorpsen Sta. Cecilia en Scherpenheuvel.

De samenstelling der elftallen zal zijn:

Combinatie.

E. Vos.

Atalida — Gorsira

Abad — Laurens — Reinier

I. Vos — Faneyten — Suarez — E. Evertsz — Schortborgh

H. Leers — Michel — J. Ramirez — R. Maduro — J. La Cruz

Correa — Sentiago — Royer

v.d. Gen — Troeman

Scorrea

Vriendschappelijke wedstrijd.

MUNDO NOBO
AJAX—TRANSVAAL
Aanvang 3.15 uur precies.

Aankomst en vertrek der schepen van 18--22 April 1936

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Colombie	18	Cristobal	18	Le Havre.
Wayfarer	18	Liverpool	19	Cristobal
Tachira	19	New York, San Juan, La Guaira, P. Cabello	19	Aruba, Maracaibo
San Francisco	19	Le Havre	19	Cristobal, Los Angelos
Falcon	19	Aruba, Maracaibo	20	P. Cabello, La Guaira, San Juan, New York
Cottica	20	Amsterdam via Suriname & Venezuela	20	P.au Prince, New York
El Libertador	20	Maracaibo, Aruba	20	Aruba, Maracaibo
Waltraut Horn	20	Santa Marta	—	Curaçao
Baralt	21	St. Kitts, St. Eust., Saba, St. Martin, Bonaire	—	Curaçao
Luna	22	New York, P.au Prince, La Guaira, P. Cabello	22	Aruba, Maracaibo
Crijnssen	22	Amsterdam	22	Pto. Limon
Patricia	22	Pto. Barrios	22	Hamburg

Satyre en humor.

SPIEGEL DES TIJDS.

Een Jesuïet.

Gij kent de wijze „Goudkorreltjes" uit de almanak. Gij weet, dat zij bedoelen u te helpen bij de verstandige inrichting van uw bestaan of u te herinneren aan verwaarloosde levenswetten. Troostend, opbeurend, vermanend, stichtend en lerarend zijn deze spreuken de uitdrukking van de eeuwenoude wijsheid der mensheid. Wie ze verzint, dat hoort gij nooit. Toch komen er in alle nieuwe almanakken weer nieuwe goudkorreltjes. Daar schijnt een onuitputtelijke voorraad ter beschikking te liggen van de almanakmakers.

Een hoogst-enkele keer gebeurt 't echter dat gij achter de schermen moogt kijken en dat gij als 't ware aanwezig moogt zijn in de keuken van den alchimist, die de menselijke wijsheid omsmelt tot „Goukorreltjes" voor vatbaar intellect. Zo b.v. wanneer de naam vermeld wordt van den schrijver of dichter, aan wiens werken de formulering der oude wijsheid ontleend werd, of wanneer er, zoals in tijdperken van felle geestelijke omwentelingen, geheel nieuwe goudkorrels meedrijven op de levensstroom, waaruit ze door een ervaren goudkorrel-delver worden opgepikt om ze ons voor te zetten in verse gedaante, met de druppels van de levensstroom er nog aan.

Dit geval deed zich onlangs voor in het officieël orgaan van de Hitlerjeugd, dat „Nordland" heet en waarin de volgende „kernspreuk" voorkwam:

„Denk er om dat degene die bij u de wetenschap verdacht maakt en bespot, en die u spreekt van de „zegen der mystiek" en belooft u te zullen terugbrengen naar de bronnen van de Middeleeuwse mystiek, en die de Middeleeuwen looft en de scholastiek prijst, die u leert, om afstand te doen van uw gezonde zintuigen en uw gezond mensenverstand, dat hij is een Jesuïet... houd hem in 't oog. Of hij optreedt in de toog van een katholiek priester of in de wijde mantel van een Evangelisch predikant of in het gewaad vån een geleerde of een profeet, dat doet er niets toe. Uw enige hoop is uw verstand en uw redding uw helder begrip!"

U ziet hieruit, hoe weinig veranderlijk de mens is. Want deze spreuk legt getuigenis af van een grote wijsheid, van een veel dieper wijsheid dan men op eerste gezicht zal doorgronden. Mediteer erover en gij komt tot de wijze gevolgtrekking, dat alle omwentelingen, alle geestelijke en materiële schokken der mensheid nits af- of toe kunnen doen aan de som der domheid, die op aarde moet blijven regeren.

Bezuiniging.

„Heb ik dat even getroffen, ik heb me met een meisje verloofd, dat op Sinterklaas jarig is!"

Een wens.

„Zo'n olifant kost zeker een boel geld."

„Ja, ik zou willen dat ik zoveel geld had om er een te kopen."

„Maar man, wat zou je met zo'n olifant willen doen?"

„Niets, maar ik zou alleen het geld willen hebben."

De wenk.

Eindelijk was het gevaar bij den zieke geweken. De dokter constateerde 't met voldoening.

„Hier hebben de hemel en je krachtige constitutie je gered", zeide hij.

De zieke knikte dankbaar en sprak: „Ik hoop, dokter, dat u daarmee rekenen zal bij uw honorarium."

Rechtspleging.

In het strenge Engeland was 't vroeger gebruik ook een dief met de dood te straffen.

Een man, die een paard gestolen en zich niet snel genoeg daarmee uit de voeten had gemaakt, werd voor de rechtbank gedaagd en hoorde het vonnis tegen zich eisen.

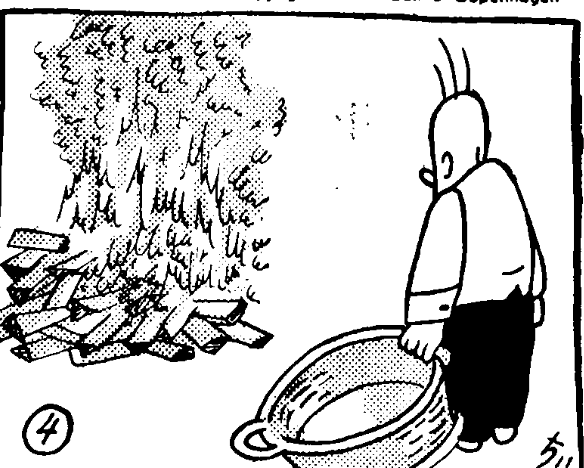
„Is 't wel billijk", vroeg de man, „een man op te hangen, omdat hij een paard gestolen heeft."

„Ge vergist u, vriend", sprak de rechter. „Ge wordt niet opgehangen, omdat je een paard gestolen hebt, maar opdat anderen geen paard meer zullen stelen."

ADAMSON SPEELT MET VUUR.